

* * *

יוסי גמזו

שמן זית זך

בספר במדבר, פרק י"ג, פסוק ג'

כתוב כיצד שלח משה י"ב שליחים לתור

את ארץ אבותיו כשבני עמו היו עורגים אל

פדותם מעבדותם ואיש בם לא היה פטור

מזדון פרעה בהתפרעו ושבת הנוגשים בם

הרבה את ענותם וסבלותם ולחצם

שכן דורות רבים היו בדם מתבוססים בם

בשבי מצרים שאף פעם לא הייתה ארצם.

וישלחם משה כחיל-חלוץ וכראש-גֹּשֶׁר

לבלש בארץ אברהם, יצחק ויעקב

ויחזרו משם ויחלקו עמו את פֶּשֶׁר

ממצאיהם לאמר כי יש בה רע ויש בה טוב

אך מאחר שאין לנו אחרת זולת כנען

ובה, בבלי אֶחָד, גם לענה וגם מרור

ראוי, אמרו, ללחם בה על הטוב בלי הרף, יצן

מולדת לאמה יש רק אחת ואין לבור.

וזה יהיה קשה, אמרו, ומי שהכשילנו

כאן צ"ט מונים יובס בפעם המאה.

וְזֶה יִהְיֶה מִתִּישׁ, גָּמְרוּ, אִךְ זֶה יִהְיֶה שְׁלָנוּ
כִּי רַק אִמָּה שְׁלֵתְקוֹן מוֹמִי עֲצָמָה כְּמָהָה
תִּזְכֶּה לְבִסוּף גַּם לְאַסֹּף אֶת פְּרוּתֵיו שֶׁל בְּדָק-
בֵּיתָה וְתִטְהַר מֵעוֹלוֹתֶיהָ בְּזִכּוֹתָם
שֶׁל מִי שֶׁלֹּא עָרְקוּ מִמֶּנָּה בְּלַחֲמָם עַל צֶדֶק
אִךְ לְחַמוֹ עַל צֶדֶק בְּשִׁבְתָּם עַל אֲדָמָתָם.

וְרַק אֶחָד מִחֲבֵר מִשְׁקִיפֵי אוֹתָהּ מִשְׁלַחַת
שָׁרְעַל לְשׁוֹנוֹ נוֹטֵף כְּשֶׁמֶן זֵית זַיִן
הוֹצִיא שָׁם אֶת דְּבַת אֲרִצּוֹ וּמְרֵרְתּוֹ גַּם יַחַד
וְסָח כִּי מֵאַחַר שָׁבָה כָּל שְׂבִיב שֶׁל אֹר מִזֶּח
לְתֵהוֹם הָאֶפְלָה וְהִרְשָׁעוֹת הַקְּנִיבִלִית
מוֹטָב לְכָל הַחֵס בָּהּ עַל רֵאשׁוֹ פֶּן יִמְלַק
לְנוֹס מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל כְּמִשׁוֹאָה גְלוּבִלִית
וּלְהִגַּר מִמֶּנָּה (שְׁנַל!) לְאַרְץ עֲמֻלָּק.

כִּי שָׁם, בֵּין פְּרִידְרִיכְשְׁטְרַאסָה וּבֵין שַׁעַר בְּרִנְדֵּנְבוּרְגִי
וּבֵין שְׁדֵרוֹת אוֹנְטֵר דֵּן לִינְדֵּן, חָף מֵעַכְבּוֹת
יַחוּשׁ בֶּן יִשְׂרָאֵל מִיַּן רֶגֶשׁ-הַתְּעֵלוֹת לִיטוּרְגִי
בְּהִזְכְּרוֹ מִי כָּאֵן פֶּקֶד עַל צֵאת הַרְכָּבוֹת
לְאוּשׁוּיִץ וְטִרְזִינְשְׁטֵט, לְדַכְאוֹ וּלְיִתְר
פְּנִינּוֹת-הַחֲמַד הַיְפּוֹת שֶׁל הָעֲמֻלָּקִים
שֶׁכֵּל מַעְלוֹת כְּנַעַן, אִם גְּלוּיּוֹת וְאִם בְּסִתְר
לֹא יִשְׁתּוּוּ לְהֵן כְּסָחִי מוֹל מִי בְּאֵר זַכִּים.

כי ארץ עמלק שבהוזה אין שום דמיון בה
לזאת שבבעבר גרפה מיליונים אל מותם
למרות שניאו-נאצים למכביר יש גם כיום בה
ונער החובב בה את "מין קמפף", וכלל לא תם
שווק קלטות נאומי גבלס, הובי אפידמי
של צעירים רבים בה – אז רדו, בני ישראל,
בלי כל חשש מהתגברות הגל האנטישמי
לארץ עמלק ההומניסטית להלל.

נ.ב. יכול אזורי ישראל פשוט כמוני
לזעם על הכבוש ועל העול הכפוי
על מעמד-בינים מתמוטט, על רף-העני,
על הון ועל שלטון – אבל רצוי להיות שפוי
שעה שתוף שנאת ארצו באטרף פתולוגי
מכריז מגלומן שחוצץ ממנו אין תרבות
ואת יורדיה מעודד בלהט דמגוגי
כי דויטשלאנד איבר אלס והציונות קפוט.

כשלוך אנגלי שאל את ויצמן בקריאת-בינים:
"מדוע מתעקשים אתם על ארץ התנ"ך
כשארצות רבות כל-כך נוחות הרי כפלים?"
ענה לו ויצמן באירוניה ואמר לו כך:

"זה כמו שאשאלך מדוע זה אתה נוסע
הרחק מלונדון לבקר כבן טוב את אמך

אם יש בשכונתך שָׁבָה יום-יום אֲתָה פּוֹסֵעַ

כָּל-כָּךְ הֲרַבָּה נָשִׁים זְקֵנוֹת מִמָּשׁ לֵיד בֵּיתְךָ?..."